

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
In America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrația și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Organizație

— Taina și puterea organizației. — Lucrările mari se fac numai prin organizație —

de GAVRIL TODICA

Iată un cuvânt științific, ce-l putem auzi în toate părțile și în toată ziua, dar nu-l prea înțelegem. Ni-se pare că însemnează ceva întocmire, rânduială, dar nu pricepem lămurit, nu știm a-nume ce fel de întocmire, ce fel de rânduială. Căci întocmirile, rânduialile, pot fi de multe feluri. Întocmire e, când îmi potrivesc hainele pe trup, icoanele pe pereți, uneltele pe car, când îmi pun în rânduială hambarele în pod, ori snopii de grâu în stog acoperit cu paie, să nu-l pătrundă ploaia.

Organizația este o întocmire de alt soi. Ea este o rânduială, o potrivire, de oameni și lucruri, făcută cu scopul de a se lucra mai ușor.

Mai întâiu, cuvântul vine dela organ, care însemnează o parte anumită a trupului, precum ar fi ochiul, urechea, nasul, limba, inima, plămâni etc., prin cari se face ceva lucrare în folosul organismului (trupului). Organizație în viața societății oamenilor, va să zică deci o astfel de întocmire, încât să se asigure lucrarea neîntreruptă și ușoară în folosul societății. Precum în lumea cea mare alui Dumnezeu (univers) sunt organizate, în mod uimitor, mulțimile de stele, soarele, luna și pământul cu tot ce vedem și nu vedem pe pământ: tot așa e organizat trupul nostru, apoi trupul animalelor și plantelor, ca să poată trăi și lucra.

După organizația din univers și din trupul nostru s'au deprins oamenii, mai mult instinctiv, inconștient, adecă fără să simțească lămurit, că și în lucrările lor trebuie să se organizeze, dacă vreau să facă progrese, să înainteze. În acest mod s'au organizat singuraticii oameni în familii, familiile în comunități, națiunile în state, având diferite organe, precum: cârmuiri, corpuri legiuitoare, instanțe judecătorești, dregătorii administrative, așezăminte bisericesti etc., cari și ele sunt organizate la rândul lor, după cum le este menirea. Putem zice, că nici o instituție, nici un așezământ, nu poate trăi, nu poate înainta, dacă nu se întemeiază pe organizație

sănătoasă. Mergeți într'o școală, într'o biserică, într'o grădină, într'o prăvălie; pretutindeni veți simți numai decât dacă ele sunt bine conduse, bine organizate, ori ba. Dacă sunt bine organizate, ele vă lasă o plăcere, o mulțămire. Simțiți numai decât că în ele se lucrează cu pricepere și cu folos, încât trebuie să înainteze. Dacă însă nu sunt bine organizate, rămâneți oarecum disgustați. Simțiți că în ele nu se lucrează cu destulă pricepere, că ele nu pot avea spor, ci se vor prăbuși, dacă nu se vor îndrepta.

Fără de organizație sănătoasă nu pot înflori nici așezămintele industriale: ateliere, uzini, fabrici; nici întreprinderile financiare (bănci), miniere (băisăguri), agricole și de circulație (trenuri, poste, telegrafe, telefoane). — Inchipuiți-vă ce s'ar alege din căile ferate, dacă nu ar fi organizate riguros, de sus până jos, dela direcția generală până la cel din urmă șiler, care lucră afară pe linie? Ce s'ar alege din poste, telegrafe, telefoane, dacă nu s'ar organiza cum trebuie, ci bunăoră și-ar angaja tot funcționari loviți cu leuca?

În privința organizației tuturor întreprinderilor sunt meșteri mai ales Englezii, Germanii, Americanii și încățva Francezii, Elvețienii, Italianii și alte popoare culte. Englezii sunt neîntrețuți cu marina lor și cu iscusința de a organiza colonii în toate părțile pământului. Englezul pretutindeni e acasă. El e stăpânul mărilor, având porturi (stațiuni de corăbii) în toate colțurile pământului și pe nenumărate insule din largul mărilor.

Francezii sunt neîntrețuți cu fabricile lor de mătăasă.

Germanii cu fabricile lor de produse chimice (vopseli, medicamente.)

Italianii în lucrări de arhitectură (clădit), sculptură; cioplit de piatră.

Americanii în multe lucrări, încât întrec pe Europeni.

În vremea veche au fost renumiți ca organizatori *Romanii*, strămoșii no-

ștri. Impărăția lor cuprindea toată lumea cunoscută pe atunci. Numai prin iscusința lor de organizare s'au putut întinde din Italia (Roma) până în Rusia și Polonia de astăzi, până la Oceanul Atlantic și Marea Nordului, până în desertul Saharei, Libia, Egipt, Mesopotamia și Armenia. Pe tot locul unde a pătruns, legionarul roman și-a lăsat urme neșterse: drumuri tari, cari se văd până astăzi, după trecere de peste 2000 ani; apeducte, cetăți și întărituri, temple și altare, teatre, băi și pietre la morminte, tot lucrări cari ne uimesc. Din lucrările noastre, ce le facem astăzi, cine știe ce va rămânea peste două mii de ani!

Au început examenele de bacalaureat. Marți au început în toată țara examenele de bacalaureat. Comisiile sunt cele din Iunie. La noi la Blaj președintele comisiei este dl profesor universitar Dr. Alexandru Borza, fost profesor la liceul nostru de băieți.

Să nădăjduim că de astădată comisiile vor fi mai cu inimă și nu vor mai face atâta prăpăd între candidați.

Când încep școlile. Dl Ministru al instrucțiunii a dat un ordin care a făcut mare năcaz părinților. Liceele vor începe adecă prelegerile abia în 8 Octomvrie, școlile normale și comerciale în 1 Octomvrie. Ordinul însă l-a dat, ca de regulă, în ziua din urmă, așa că bieții părinți, cari și-au adus copiii la școală, au trebuit să și-i ducă din nou acasă pe două săptămâni și să cheltuiască de două ori.

Vânătoare mare în jud. Hunedoara. În jurul muntelui Retezat marele măiestru al vânătorilor regale, Antoniu Mocioni, a aranjat, zilele trecute, o mare vânătoare, la care au luat parte fostul rege Gheorghe al Greciei, principele Paul de Sigmaringen-Hohenzollern și mai mulți domni dela București. Au vânat 17 căprioare și apoi au luat masa la dna Teleki-Mocioni, în castelul din Păclișa.

Advocat nou în Sănmărtin. Dl avocat Teodor Goga, de naștere din Crăciunelul de sus, ne aduce la cunoștință că și-a deschis cancelaria advocațională în *Diciosănmărtin*, str. Regele Ferdinand Nr. 11.

Hoțomanul Bălan pe moarte. Vestitul hoțoman Bălan, care se află și acuma în spitalul din Făgăraș, nu mai are multe. Rana dela șira spinării nu i-se mai vindecă și el trage de moarte. Doctorii spun că chiar dacă ar scăpa, ar rămânea olog viața întregă.

Din viața vechilor creștini

Am făgăduit, în numărul 36 al »Unirii Poporului«, că în anul acesta bisericesc, — care începe cu 1 Septembrie 1928 și se sfârșește la 31 August 1929 — cu ajutorul Celui de sus voi tălmăci evangheliile sărbătorilor. Dar fiind sărbători numai 28, iar nume de gazetă 52, în cei 24 nume fără tălmăcirii de evanghelii voi da alte »Grăunțe sufletești«, tot pe atât de folositoare ca și tălcuirea evangheliilor.

Mult mi-am bătut capul, ce fel de grăunțe sufletești să dau, și în sfârșit am ajuns la convingerea că n'ar strica să dau câteva icoane din viața vechilor creștini, dela cari foarte mult putem învăța noi creștinii de astăzi.

În vremea aceasta de lăncezire a vieții religioase de după războiu, nu strică adevărat, cred eu, ca să arăt viața vechilor creștini, cari atât de minunat au trăit, încât au pus în uimire o lume întreagă de păgâni.

Icoanele pe cari vi-le voi arăta, le-am împrumutat din povestirile celor mai de seamă scriitori de pe atunci și din vremurile noastre, și cred că vă vor plăcea.

Înainte de a arăta însă viața acestor creștini, trebuie să arăt și locul unde au trăit și au suferit. Și fiindcă în Roma păgână au trăit în veacurile dintâi cei mai mulți creștini și acolo au și suferit mai mult, voi arăta mai întâiu cum a fost Roma, capitala de pe atunci a lumii.

Roma veche

Când s'a născut Domnul nostru Isus Hristos, Mesia cel mult făgăduit, întreaga lume de pe atunci era stăpânită de împăratul roman Augustus. Popoarele toate îi erau supuse lui, nu numai cele din Europa ci și cele din Asia și Africa, așa că Augustus își împărțise împărăția tocmai atunci în 26 părți, cari se numiau provincii. O astfel de provincie, nu de mult cucerită, era și Palestina, adevărat țara jidovească.

Înima și capitala împărăției romane era Roma. Acolo locuia marele și temutul împărat; acolo se făceau legile, de cari ascultau toate popoarele lumii; de acolo se răspândiau în

toate patru colțurile lumii legionarii (soldații) romani, ca să cucerească, ori pedepsească, să caute noi tovarăși de arme și să păstreze ordinea; acolo se adunau toate comorile celor 26 de țări stăpânite și acolo se întâlneau zecile de mii de prizonieri și robi, ca să-și bage grumazii în jug și să are pământurile ori să îngrijească casele puternicilor cuceritori.

Roma veche era un oraș foarte mare, mult mai mare decât Roma de astăzi. Acest oraș uriaș era zidit pe șapte coline, dintre cari cea mai însemnată se numea Capitolul. Pe această colină se afla pe vremuri Capitolul, adevărat cetatea întărită a orașului, dar pe vremea împăraților locul cetății l-au ocupat mai multe biserici precum și palatul în care se păstrau banii împărăției, așa-numitul erariu. Spre miazăzi se afla palatul cu palatele de marmoră ale împăraților Domițian și Tiberiu, din cari se deschidea o priveliște minunată spre marele circ. Dincolo se ridica colina numită Aventin, cu biserica minunată a zeiței Diana și cu multe alte biserici, cari de cari mai frumoase și mai pline de scumpeturi. Spre apus de colina aceasta curge râul Tibru, ale cărui țărmuri erau pline de grânare, că pământul din jurul orașului era foarte slab și Romanii aduceau bucatele din țările cucerite. Spre miazăzi-răsărit erau minunatele scaldători ale împăratului Caracalla ale căror ruini pun în uimire și astăzi încă pe călători.

Dincolo de colina Caelius se afla teatrul în formă de cerc al lui Flaviu, tocmai sub palatul de aur al lui Nero. Nu departe de teatru, spre miazănoapte, se vedea colina Quirinalului împrejurul căreia se aflau scaldătoarele, cari de cari mai minunate, ale împăraților Dioclețian și Constantin, precum și o mulțime de biserici de ale zeilor păgâni. Dincolo de râul Tibru se vedea colinele Ianicul și Vatican, între cari se ridică uriașul circ al împăratului Nero, împrejmuit cu niște grădine ca'n povești.

Însuși orașul era împărțit în 14 părți, circumscripții cum s'ar numi astăzi, și avea o mulțime mare de palate, biserici, teatre și scaldători, cari de cari mai pompoase și mai minunate. Străzile erau pline de statue, ridicate în cinstea zeilor și a marilor viteji, înaintea

palatelor și a bisericilor șiruri de coloane de marmoră, apoi porți triumfale făcute cu prilejul marilor biruințe, și zeci de fântâni săritoare.

Piața cea mai de seamă a Romei era Forul, cu zidiri de o strălucire neîntrecută, a căror ruine îl pun în uimire și pe călătorul cel mai nepăsător. Acolo era inima Romei, unde se adunau senatorii și cetățenii romani, punând lumea la cale. Aici se prezentau înaintea împăratului trimișii și împuterniciții popoarelor cucerite. Pe aici treceau zecile de mii de prizonieri, legați de mâni și de picioare, și mânați de dinapoi ca vitele, ca să se închine împăratului. Pe aici treceau sutele de care încărcate cu aur și cu argint, cu diamante și cu mărgărite, și în sfârșit cu toate scumpeturile aduse din țările cucerite. Și tot de aici porneau la luptă nebiruiții legionarii romani, ca să cucerească popoarele încă nesupuse.

Dar pe noi nu Forul ne interesează, ci mai ales circurile, în cari și-au pierdut viața atâția mii de creștini. Ia să vedem un astfel de circ, foarte mare, chiar de aceea numit circul cel mai mare. Era o zidire uriașă, cu locuri pentru 270 mii de oameni. Acolo se făceau alergările de cai și jocurile de războiu pe apă. Că la porunca împăratului circul se umplea deodată cu apă, pe care pluteau corăbii pline de soldați și aceștia dădeau unii cu alții lupte pe viață și pe moarte.

Era apoi un teatru, în formă de cerc, așa-numitul amfiteatru, în care se luptau cei mai tari robi ai lumii, așa-numiții gladiatori, fie între ei, fie cu animalele sălbatice. Aici și-au pierdut viața cei mai mulți creștini.

Iuliu Maior.

Mii de biserici protestante dearendat. În statul Ohio care se ține de Statele Unite Nordamericane, 561 de biserici protestante nu sunt cercetate de loc de credincioși. În alte state alte sute, așa că, după cum constată un predicator protestant din America, în Statele Unite 25 mii de biserici sunt goale, așa că s'ar putea vinde sau arenda. Același predicator spune că pricina pentru care credincioșii nu merg la biserică, sunt cinematografele, radio și automobilul.

Foița »UNIRII POPORULUI».

Rugăciunea școlarilor

*Doamne sfânt, Tu ieia aminte
Și ne dă puteri și minte,
Să 'nvățăm a Te-asculta
Și iubi ca pe-un părinte!*

*Doamne, ține-ne părinții!
Plinitori ne fă credinței
Strămoșești, ca 'n ea s'avem
Sfânta arm'a biruinței!*

*Regele să ne trăiască,
Neamul fă ni-l să sporească
Și 'n veci, Doamne, nu uita
Mândra Țară Românească!*

G. Coșbuc

Badea Niculae înțeleptul

despre țărnia în necazuri.

Într-o zi de ploae, când nu era modru de a ieși la câmp, vecinii badii Niculae înțeleptul, ca să nu piardă vremea de totului tot, se mai traseră cătră șopru harnicului bătrân, care și în zi de ploae, ca și în cele frumoase, cioplea, dregea mai una, mai alta, ca să nu-l găsească diavolul fără treabă — cum zicea el. Veniră să mai audă câte o pildă frumoasă și să mai

ia câte un sfat înțelept din comoara cea bogată a badii Niculae, mai cu seamă că într'aceea zi era mare zarvă prin sat, căci venise doctorul județului să cerceteze pe Hanț alui Mechel-Titz, care sătul de viață, sau speriat de atâta secetă, își luase zilele singur cu un ștreang, acățându-se de vantura șurii.

Trei zile a stat acolo, negru, cu ochii cât cepele și cu limboiul dăbălăzat pe piept, până când va veni comisia să vadă — vezi Doamne — de ce a murit Hanț. Acum după ce a venit doctorul cel mare dela județ, l-au lăsat să-l îngroape.

Badea Niculae trăgea cu cuțitoaia o topoariște de săcure, pe când vecinii în jurul lui își făceau răs de bietul Sas spânzurat.

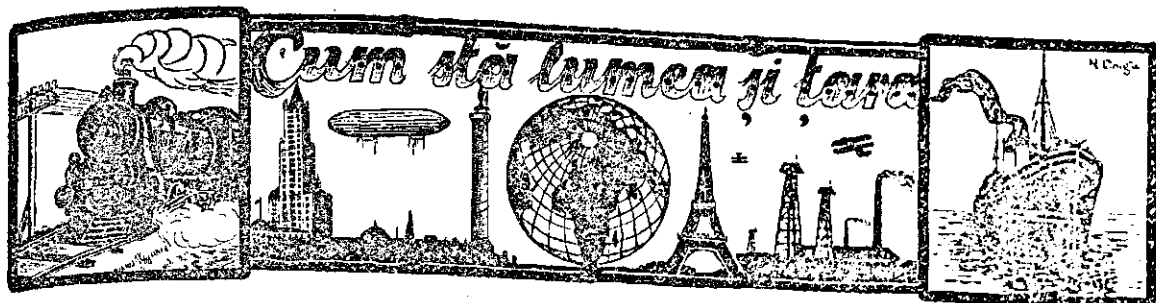
— Dar ce a zis doctorul mă loane — întrebă unul pe Ion alui Matei — de ce boală a murit Hanț? — Zice că i-s'ar fi rupt o vână dela gât, din pricina prea marelui întinsături — răspunde Ion. — Mă mir că n'a zis că a murit de friguri sau de *pentecită* — zise Gligoraș în batjocură. Trebuia să vină doctorul dela județ ca să ne spună care a fost pricina morții lui Hanț? A murit pentru că s'a spânzurat și de nu se spânzura, nu murea acum. Trebuie doară să fii doftor ca să ști că dacă te spânzuri mori? Mai bine ar fi căutat el, din ce pricină s'a spânzurat bietul Hanț, om tinăr cu nevastă destul de harnică și patru copii numai cât năpăi de mari. — Se vorbește că ar fi avut multă datorie, și văzând că anul acesta încă nu le prea umblă

la sămănături și la vii, de frica datoriei și-a curmat zilele, ca să nu mai vadă năcazul și amărăciunea — zise Ion alui Matei.

— Apoi oare acumă îi sunt plătite toate datoriile? — urmă Toader al Vlădesei. — Ce ție Sasul prost! Nu s'a gândit că acelea tot trebuie să le plătească cineva, căci banca nu rămâne de pagubă, ori te spânzuri ori nu. Au muncind el cu Trenca lui împreună, n'ar fi putut plăti mai bine, decât să o lase pe ea singură cu o droaie de copii? Sas și pace bună. Când plouă, dă la ștreang, când e secetă, dă la vantură, când nu se fac prunele sau strugurii, hi cu funia la pom. Cred în ștreang mai mult decât în cruce, și de aceea îi bate Dumnezeu. Sasul n'are nădejde în Dumnezeu, ci când vine un năcaz peste el, nu se gândeste decât la funie.

Badea Niculae asculta fără să înceteze de a trage cu cuțitoaia la fagul uscat, scoțând niște hobăle albe și subțiri ca foițele de țigări; apoi cu o bucățică de sticlă o lustru așa de frumos de credeai că a ieșit din ghilă. O puse de o parte căci era gata, apoi obliro du-se și stergându-și fruntea cu mâneca cămășii puse altă bucată de lemn la rând, din care cine știe ce avea de gând să scoată. La vorbele lui Toader al Vlădesei răspunde și el zicând:

— Hăi dragii badii — că mare dar dela Dumnezeu este în inima omului *țărnia* în vreme de năcaz. Și acest dar nu-l au decât aceia

Alegerea de senator dela Năsăud

— Deputatul național-tărănist, preotul Dr. Dumitru Man, furat dintre alegători și dus la Petroșani. — Alegătorii gata să-i omoare pe hoți.
— Reușita candidatului național-tărănist. —

Duminecă în 23 Septembrie s'a făcut alegerea de senator din județul Năsăud. Guvernul, care bine știa că'n Ardeal nu mai poate reuși cu nici un candidat de al său, nu și-a pus candidat. În schimb însă partidul averescan, mână în mână cu guvernul, l-a candidat pe dl Victor Moldovan, avocat din Bistrița, iar Sașii, de cari sunt mulți în acel județ, în bună înțelegere cu Ungurii, și-au avut și ei candidat pe dl English, pe când național-tărăniștii pe dl G. Rocneanu.

Lupta între partide a fost foarte mare. Averescanii au avut de partea lor pe toți funcționarii, și sprijinul guvernului, luptând din răpuzeri, cu tot felul de mijloace, pentru reușita candidatului lor. Văzând însă că poporul nu-i vrea nici decum, că toată lumea li urește și batjocorește, s'au folosit de apucături ne mai întrebuintate la noi, de apucături cu adevărat grecești și balcanice.

Pe deputatul național-tărănist, pâr. Dr. Dumitru Manu, l-au răpit de pe stradă, l-au vârit într'un automobil și l-au dus, fără să știe cineva unde.

Îndatăce au auzit alegătorii despre această hoție ne mai pomenită, s'au adu-

nat în piață și au cerut să-l elibereze pe popa Manu, că altfel nici un averescan nu mai rămâne în viață. Văzând conducătorii averescanilor că nu-i glumă amenințarea aceasta, au început a se târgui cu mulțimea. Dar alegătorii nu s'au lăsat înfricați ci au cerut 1. să-l aducă înapoi pe popa Manu și 2. să le dea în mână pe hoții cari l-au furat.

Procurorul tribunalului a venit atunci și el, însoțit de prefectul județului, și a spus că el se va îngriji să-i dețină pe hoți, pedepsindu-i, iar cât e despre popa Manu el garantează că este în viață și că la ora 6 va fi în Bistrița. Iar drept garanță procurorul a deținut numai decât pe regăteanul Popescu, pe unul dintre cei mai cutozători corteși ai averescanilor.

Cu aceasta alegătorii s'au dus acasă, dar după amiază la 6 iar s'au adunat în piață, ca să-l i-a în primire pe popa Manu. Și de fapt, la ora 6 iată că sosește un automobil, din care se coboară popa Manu, însoțit de dl Al. Vaida Voevod. Dar alegătorii nu s'au îndestulit cu atâta, ei au cerut împlinirea făgăduinței a doua, adică darea pe mâna lor a hoților. Au intrat deci în casa candidatului averescan Victor Moldovan și au căutat în toate părțile după hoți. Văzând averescanii că nu-i glumă, au luat-o

cari cu toată inima cred în Dumnezeu. Tăria este un uriaș cu trei brațe puternice: *curajul*, *statornicia* și *răbdarea*. Cu cel dintâi și cu al doilea lucrează, iar cu al treilea se ține.

Să nu zică cineva că numai soldații au trebuință de curaj, când sunt în războiu. Toți oamenii au trebuință, de oarece toți oamenii au de luptat. Nu trebuie să meargă departe pentru a-și afla dușmanul, căci fiecare și-l are în sine însuși. Au doară lenea și lașitatea nu sunt niște dușmani atât de puternici, încât pentru a-i birui îți trebuie curaj? Dar dacă te biruește el, atunci ce vei mai putea tu face? Ce vei începe când te stăpânește lenea și lașitatea care nu caută decât ca ei să-i vină bine.

Apoi chiar dacă ai fi început un lucru bun, pentru ca să-l isprăvești îți trebuie statornicie, căci dacă vei începe azi unul, mâne altul, vei ajunge întocmai ca și cănele care acum miroase o urmă de fiară, mai apoi alta, și astfel se obosește fugind în dreapta și în stângă, fără a prinde ceva. Viermele de mătăsă trebuie să-și toarcă gogoșa până în capăt dacă vrea să iasă dintr'ansa fluture. Dacă cloca la o săptămână s'ar urî de a mai cloci, n'ar ieși pui din ouă în vecii vecilor.

În toate lucrurile trebuie statornicie. Dar știți voi, care este taina cea mai mare pe care omul o are dela Dumnezeu la îndemână și cu care poate face orice? Asta este *voința*. Cu voința ceea ce nu se știa, se învață, și ceea ce nu se putea face. Voința îți aduce mijloace de

a birui, și-ți înlătură piedecile. Nouă zeci și nouă de ori la sută, neputința în lucrurile de toate zilele nu este decât slăbiciunea voinței. Cel ce știe voi, acela știe începe și sfârși, acela înfruntă toate piedecile, biruește pe toți dușmanii și nu cade niciodată.

Se înțelege că pentru toate acestea este de lipsă ajutorul lui Dumnezeu, căci dacă nu ceri, Dumnezeu nu-ți va da cu sila. Credința mai înainte de toate, apoi nădejdea în El, și celelalte toate vor veni pe rând. Cine n'are credință și nădejde în Dumnezeu, acela se încrede numai în puterile lui proprii; iar când aceste puteri slăbesc sau nu sunt de ajuns, atunci omul caută să scape tot cu puterile proprii, și *michidușă* care nu doarme și nu face nici biserici, îl îndeamnă să-și curme firul vieții.

Credință deci, dragii badii, rugăciune și nădejde în Dumnezeu, și astfel noi vom avea întotdeauna în suflet *tăria*, acel uriaș cu trei brațe, care ne va ajuta să înfruntăm toate năcazurile, și să biruim pe toți dușmanii sufletelor noastre. Credința și nădejdea în Dumnezeu nasc *dragostea*, iar dragostea aduce cu sine rugăciunea, care este cea mai sfântă și cea mai dulce mângăere și întărire a sufletului năcăjit. Cine nu are acestea, acela va fi biruit și de cele mai mici năcazuri, căci omul nici odată nu se simte mai slab decât atunci când se razămă numai pe propriile lui puteri.

la tălpășita, și încă pe ferești, care cum a putut. Astfel au scăpat cu viața dnii Dr. Octavian Pric, pâr. Septimiu Popa, Vasile Osvadă și Victor Moldovan. Regăteanul din Bărlad Popescu însă n'a putut fugi, așa că a rămas zălog în mâinile alegătorilor, cerând, în genunchi, să nu fie omorât. Dl Victor Moldovan, văzând că nu-i chip de a mai trăi astfel în Bistrița, a abzis de candidatură.

Și bine a făcut, pentru că și așa cădea cu siguranță. Iată adică rezultatul voturilor. *Național-tărăniștii 8746 voturi, averescanii 1985, Sașii cu Ungurii și Țidani 2866, iar anulate 146.*

Cum a fost furat Popa Manu

Mai rar o așa apucătură hoțască ca aceea a răpirei deputatului Dr. Dumitru Manu. Patru domni bine îmbrăcați l-au prins și l-au băgat într'un automobil și apoi, du-te, copile, până la Petroșani, unde au sosit seara pe la 10. Deodată, din automobil, a sărit un domn, îmbrăcat preotește, — că pâr. Manu este doctor de Roma și profesor la Academia teologică din Gherla, — și a sbierat, cât a putut: *»Săriți oameni buni, că mă omoară hoții dela București«*. Oamenii de pe stradă au alergat să vadă, ce s'a întâmplat. Din automobil a sărit atunci înfricat căpitanul Clonariu Gheorghe, cu revolverul în mână, ziaristii averescani Valeriu Mirescu și Priboianu, precum și pretorul Petru Zorgănescu. Văzând că nu se poate glumi cu mulțimea și că un revolver nu-i poate scăpa de furia poporului, căpitanul Gheorghe Clonariu a zis: *»Este un biet de popă nebun. Nu-l băgați în seamă și grijiți că e primejdios«*. Lumei i-s'a făcut milă de bietul popă și era cât pe aci să se împrăstie, când pâr. Manu a sbierat din toată puterea: *»Nu e adevărat, sunt popa Manu, deputat și profesor. M'au răpit hoții de regăteni, ca să nu fie de față la alegerea de senator dela Bistrița«*.

În vremea aceasta s'au adunat în jurul automobilului și poliștii. Căpitanul Clonariu s'a dat atunci la urechea căpitanului de poliție și i-a spus: *»Și eu sunt om de al poliției, și am ordin să-l duc pe popă la casa de nebuni«*. Căpitanul de poliție Farkas, un ungar, însă nu s'a îndestulit cu explicarea aceasta, i-a dus pe toți la poliție, și acolo s'a descoperit hoția.

Căpitanul de poliție a arătat cazul la București, de unde i-a venit ordin, să-i puie pe toți pe picior liber, iar hoții au luat-o spre Turnu-Severin, sfădindu-se ca țigani, că oare cine e de vină că a scăpat popa Manu. Șoferul le-a răspuns: *»Eu nu port nici o vină, să-mi fi dat benzină de ajuns, că eu nu mă opream cu automobilul până la casa de nebuni«*. În automobil se aflau patru ruzi de fier, cu cari îl păzeau hoții pe bietul popa Manu.

România recunoaște Albania

După încoronarea regelui Albaniei toate țările urmează să recunoască această încoronare și să facă legături de prietenie cu noul regat. Sfatul miniștrilor noștri a recunoscut și el, în ședința sa de Joia trecută, regatul Albaniei, urmând să luăm legăturile de prietenie cu sora noastră Albania, pe a cărei pământ trăiesc zeci și chiar aproape de o sută de mii de frați de ai noștri.

Leneșii nu pot vota în Italia

Nicăiri nu sunt atâția oameni leneși ca în Italia. Mai cu seamă în partea de miazăzi a Italiei oamenii toată ziua stau cu burta la soare și lenevesc, pentru că de mâncare află ei și dacă nu lucră, că pădurile sunt pline de portocale și de smochine, iar în mare află pești până-i lumea.

Ca să împedecă lenea aceasta a Italianilor, dl Mussolini a dat o poruncă, zilele trecute, adresată către prefectii județelor și primarii comunelor, în care le pune în vedere să arete ministerului de interne pe toți leneșii și pierde vară, ca să-i ștergă din listele de alegători, ca pe unii cari numai pagubă și rușine fac țării. Și prefectii și primarii vor împlini întocmai porunca dlui Mussolini, că-i om aspru și răz-bunător, și temut de toată lumea.

Guvernul pregătește bugetul

Dl ministru președinte Vintilă Brăteanu a dat ordin tuturor miniștrilor, să pregătească bugetul (cumpăna socotelilor de venite și cheltueli) pentru anul 1929. Cu această poruncă dl Vintilă vrea să arate că guvernul nu e pe ducă, ci că se simțește încă destul de tare ca să țină cârma și la anul.

Marele nostru proces cu Ungurii la Liga Națiunilor

Cetitorii noștri cunosc marele proces al țării noastre dela Liga Națiunilor, care de ani de zile nu se mai gată. Ungurii și-au trimis la Geneva pe cel mai bun vorbitor al lor, pe vestitul grof Apponyi, care iarăși a arătat nemulțumirea Ungurilor față de România. Liga Națiunilor, ascultând și pe Români și pe Unguri, a hotărât din nou ca România să se înțeleagă cu Ungaria și ele între ele să isprăvească cu așanumitul proces al optanților. Va să zică, oricât s'au născocorit Ungurii, tot n'au putut face să se aducă o altă judecată pe placul lor, decât cea adusă în rândul trecut.

Rămâne așadar ea să ne înțelegem împreună, să lăsăm și unul și altul câteceva și să nu ne tot părîm, că dacă Dumnezeu așa a binevoit ca aceste două popoare să se așeze lângă olaltă, noi oamenii nu putem strica voia lui Dumnezeu, ci trebuie să căutăm a ne înțelege și nu a ne uri.

Prietinția dintre Grecia și Italia

În ziua de 24 Septembrie s'au întâlnit la Roma dnii Venizelos, ministrul președinte al Greciei, cu dl Mussolini, atotputernicul ministru președinte al Italiei, și au iscălit împreună o scrisoare de prietinie și bunăînvoiere între cele două țări.

După iscălire dl Mussolini a dat o cină în cinstea dlui Venizelos, la care a ținut un toast, închinare de pahăr, spunând că între Italia și Grecia sunt, din vechime, legături de prietinie, cari acuma se pecetluiesc și se asigură. Dl Venizelos a răspuns că și el constată cu multă bucurie, că aceste popoare surori, cari în vechime au condus lumea, numai în bună prietinie pot să trăiască și pe viitor. Marți dimineața dl Venizelos a fost în audiență la regele Italiei, care l-a reținut și la masă.

Imprumutul Iugoslaviei

Guvernul Iugoslaviei a încheiat un împrumut de 100 milioane mărci aur cu o bancă mare din Germania. Banii sunt împrumutați pentru zece ani, iar Iugoslavia plătește camătă de șapte la sută. În loc de bani Germania i-a dat Iugoslaviei șine, locomotive și vagoane.

Încă o hoție domnească în Basarabia

Sâmbăta trecută judecătorul de instrucție Stănescu dela tribunalul din județul Bălți, Basarabia, a dat poruncă de arestare împotriva judecătorilor Petru Sisco și Ștefan Teodorov dela același tribunal. Acești doi din urmă au furat adecă mai multe bonuri de expropriere de ale statului, păgubind țara cu mai multe zeci de milioane. Se spune că ei erau în legătură cu mai mulți funcționari superiori dela ministerul de domenii, cari urmează să fie și ei deținuți.

Ingrozitoarea nenorocire dela Madrid

— S'a aprins un teatru. — Sute de morți. — Mii de răniți. — Toți teatraliștii și muzicanții au perit în flăcări. — În spitale abia mai încap răniții. —

Telegraful ne aduce o veste îngrozitoare, care a umplut lumea de jale și de compătimire. Era Duminecă seara, în 23 Septembrie. Mii de oameni se îmbulzau să ia parte la predarea unei piese teatrale dela teatrul Novidades din partea cea mai impopulată a Madridului (capitala Spaniei). Sute de teatraliste aveau să joace un joc modern. Fiecare avea în mână câte o băticuță, în vârful căreia se afla o lămpuță electrică. Când să joace mă bine, la sfârșitul actului dintâi, o băticuță a luat foc, apoi s'a făcut circuit scurt (s'au aprins droturile conducătoare de electricitate) luminile electrice s'au stins, o haină subțire a unei teatraliste s'a aprins, biata teatralistă a început să sbiere, întreg publicul, sculat în picioare a început a se îmbulzi spre ieșire, și apoi a se întâmpla nenorociri peste nenorociri.

Directorul teatrului, văzând îngrozirea publicului, a ieșit pe scenă și a început a liniști publicul, spunând că nu este nici o primejdie, focul s'a stins, totul este în ordine. Publicul atunci a început a se mai liniști, dar când a început a se simți fumul, când de pe bină se auziau țipete îngrozitoare, publicul a început din nou a se îmbulzi spre ieșiri, muzica a cântat un marș și pe urmă nenorocirea a fost desăvârșită.

Bărbații săreau, ca ieșiți din minte, peste femei și copii, fumul se îngroșea tot mai mult, vaietele și țipetele celor călcați în picioare se amestecau cu sbierătele celor ce se îndreptau spre ieșire. Nici desnađejea celor ce sufăr în iad nu poate fi mai îngrozitoare ca a acestor nefericiți.

Pompierii n'au avut ce face. În marea învălmășeală n'au putut ajunge la foc și, în urma mării uscăciuni, nu aveau nici apă de ajuns. În câteva minute întreg teatrul a devenit o mare de flăcări, o ruină și un mormânt alor sute de oameni, mai cu seamă femei și copii. Au venit apoi soldații și însuș dictatorul Primo de Rivera, dar nici ei n'au mai putut ajuta nimica. Din dărâmături au scos până acuma 150 de morți, dintre cari 49 arși scrum. Pe lângă păreți au mai aflat apoi zeci de oameni morți, stând în picioare și omorâți de fum. Șapte mame au sărit, cu copiii în brațe, din etajul al patrulea, și, se înțelege de sine, au murit numai decât. Nici un teatralist, nici o muzicant n'a scăpat cu

viață. Mii de oameni, greu răniți, se vaieta prin spitaturi, care cu arsuri, care cu lovituri, care călcat în picioare, 80 dintre ei se luptă cu moartea. Telegramme din toate părțile lumii aduc mângăieri celor ce și-au pierdut în aceluiaș pe cei scumpi ai lor.

Frumoasele serbări din comuna Râciu

În ziua de 2 Sept. și-a ținut adunarea generală ordinară despărțământul Râciu al „Asociațiunii” în comuna Râciu. Zi de adevărat praznic, nu numai pentru această comună, ci și pentru cele din jur. Încă la slujba dumezească de dinainte de masă un însemnat număr de oaspeți prevestea că adunarea de după masă va fi foarte populată. Într'adevăr, la ora 3 d. m. atât școala cât și curtea erau tixite de lume.

Femeile adunate în școală, Dl Dr. Nic. Ghibu le ține o foarte instructivă conferință, urmată de proiecțiuni cinematografice: despre creșterea copiilor. Dl Dr. Ghibu poate fi mulțumit de rezultatul conferinței sale. Femeile cu atențiunea încordată ascultau cele spuse, doară era vorba de ceea ce le interesează mai mult, creșterea și sănătatea copiilor lor.

Îndată după conferința Dlui Dr. Ghibu, în curtea școlii se aranjează expoziția de copii. Comisiunea pentru clasificarea copiilor, prezidată de Dl Dr. Liviu Tilea prim medicul județului și compusă din: Dșoara Dr. Emilia Ciuta, Dr. I. Pinticanu și Dr. Nic. Ghibu, cheamă și pe Doamnele: Anastasia E. Andreșan, și Roza Gr. Manoilă. Astfel întregită comisiunea face 3 categorii de copii: 1) sugaci până la 1 an 2) dela 1—3 ani 3) dela 3—7 ani, destinându-se pentru fiecare categorie câte 3 premii. Cu multă cumpănire se face clasificarea pruncilor expuși, alegându-se din fiecare categorie, câte 3 prunci. Pe fețele părinților copiilor găsiți vrednici de premiu, se putea vedea bucuria că odraslele lor au fost cei mai sănătoși, frumoși și bine îngrijiți.

Celorlalți li s'au împărțit bomboane. După expoziția, care a făcut o adâncă impresie asupra celor de față, lumea adunată întră în biserică pentru a asista la adunarea generală. Aici în liniștea proprie lăcașului sfânt și în atmosfera fumului de tămăe, prin cuvinte pătrunse de sentiment profund religios și național, venerabilul președinte: D. N. Vulcu deschide adunarea. Urmează raportul general al secretarului despre activitatea despărțământului, raportul cassarului și bibliotecarului, cari apoi se verifică prin comisiunile alese în acest scop.

După mai multe propuneri, și după distribuția premiilor pruncilor aflați vrednici, comisiunea pentru înscrierea de noi membrii, raportează că, cu această ocazie s'au înscris 2 membrii fondatori ai asociațiunii, 4 membrii pe viață, 21 membrii ordinari și 29 membrii ajutători.

Președintele mulțumind dlui medic care au îmbrățișat cu atâta căldură ideea expoziției de copii, și și au dat prețiosul concurs pentru reușita acesteia, mulțumind noilor membrii pentru interesul ce-l poartă bătrânei societăți de cultură a poporului nostru, și cerând și pe viitor concursul fiecărui român de bine, pentru

ridicarea neamului nostru, prin cultură, idealul scop al „Astrei”, închide adunarea.

Ca ultim punct al serbărilor, este conferința dlui Dr. L. Tilea, conferință ținută în școală și urmată de proiecțiuni, despre bolile de sânge. Ascultată cu viu interes, conferința a impresionat adânc pe cei prezenți.

La ora 9 s'a început o animată petrecere care a durat până dimineața.

N'ar fi întreagă această mică dare de seamă, dacă nu s'ar aduce și pe această cale mulțumită convenită comitetului despărțământului și în special președintelui, Dlui N. Vulcu, pentru felul cum înțeleg, să lucreze pentru binele poporului, cu cea mai curată dragoste. În vremurile acestea, când toată lumea numai după bogăție umblă, îți cade bine când întâlnești oameni cari se jertesc pentru un ideal, acela al ridicării neamului nostru.

Un membru al Astrei.

Petrecerea teatrală

a „Reuniunii meseriașilor români” din Năsăud

În Năsăud se află de aproape 10 ani o reuniune a meseriașilor români. Această reuniune de meseriași în tot timpul celor zece ani a lucrat mult pentru îmbunătățirea situației meseriașilor.

Condusă de d. director al liceului din Năsăud, Vasile Bichigean, reuniunea a înaintat mult în timpul din urmă.

Reuniunea își are și ea drapelul (steagul) ei. Din cauză însă că acum e aproape stricat, conducătorii reuniunii au hotărât cu mare însoflete să-și facă alt drapel.

În scopul acesta, au organizat în seara zilei de 15 Septembrie la Năsăud, o mare petrecere teatrală urmată de joc. Reușita petrecerii a fost desăvârșită. S'a jucat frumoasa comedie „Piatra în casă” de marele poet național Vasile Alexandri. Cu această ocazie am văzut că și meseriașii noștri au aplicări la cultură și că arătându-li-se calea cea bună, pot fi foarte folositori neamului românesc.

Au mai fost la aceea petrecere și câteva coruri conduse de d. prof. Al. Ionescu-Butoș. Apoi predarea unui monolog și a unui dialog iarăși au fost la înălțime.

După adunarea sumei trebuincioase se va face drapelul mult așteptat, iar sfințirea drapelului se va face spre sfârșitul anului acestuia.

Correspondent.

Un drum făcut de armată. Prin August era vorba ca Înaltul Regent, principele Nicolae al României, să facă o vânatoare, cu principele de Hohenlohe, în munții Gurghiuului. Atunci și-au adus aminte însă cei dela administrație că drumul ce duce dela Gurghiu spre munte e de neumblat și cu carăle, decum cu automobilele. Ce să facă, cum s'o dreagă, să nu se facă de rușinea principelui Hohenlohe? S'au sfătuit într'un fel, într'altul, au alergat dela un șef de serviciu la altul, și în sfârșit au hotărât că vor drege drumul cu armata. Zis și făcut, armata a venit și în câteva săptămâni a dres drumul, care este de aproape 30 kilometri.

Ne întrebăm acuma, oare n'ar fi bine ca armata să dreagă toate drumurile și șoselele? Instrucția militară, ne-a arătat-o războiul, se poate face și în două luni, celelalte 22 de luni, cât mai stau feciorii noștri la armată, tot nu învață mai mult ca în cele 2 luni de instrucție de războiu. Ce bine ar fi ca cel puțin 8—10 luni fiecare soldat să lucreze la dresul drumurilor și a șoselelor și podurilor, apoi la zăgazuirea râurilor și chiar la plantarea pădurilor. Țara noastră s'ar ridica, în câțiva ani, a o desăvârșire ne mai pomenită înainte.

O eparhie întreagă trecută la catolicism. În Polonia a trecut întreagă eparhia ortodoxă Luck la catolicism. Trecerea s'a făcut rând pe rând, parohie de parohie. Zadarnic au încercat mai pe urmă misionari ortodocși să-o întoarcă din nou la ortodoxie, n'au isbutit.

Cine primește cele mai multe epistole. Posta n'are cu nimenea atâta de lucru ca cu Papa dela Roma. O gazetă italiană scrie că Papa dela Roma primește zilnic 25 mii de epistole și de gazete. Vre-o 20 de funcționari nu fac altceva decât aleg aceste scrisori și apoi cele mai de seamă le predau secretarului Sfântului Părinte ca să dea seama despre ele.

Cum ne putem scăpa de ploșnițe. Cumpărăm din oricare farmacie „cupriol” și stropim sau ungem cu o peană de găscă toate unghetele și găurile din pereți și mobile. Într'un ceas mor toate ploșnițele și se nimicesc și ouăle lor.

Un mucenic din Mexico. În ziua de 10 Februarie a anului trecut poliția din Mexico a prins pe un tânăr catolic. „Zi: jos cu Isus!” îi porunci ofițerul de poliție. — „Asta n'o pot zice, pentru că sunt creștin și catolic”. Atunci l-au legat de un autocamion și au început să-l mănă, cu o viteză de 40 kilometri la oră. Tânărul a căzut la pământ și târît de autocamion s'a umplut de sânge. Oprind polițiștii camionul tocmai înaintea locuinței părințești a tânărului, i-au poruncit: „Zi: să trăiască Calles (președintele Mexicului)” — „Să trăiască Isus Hristos!”, fu răspunsul tânărului.

Oamenii adunați ca la minune au anunțat pe mama tânărului despre cele întâmplate. Mamă-sa veni numai decât, îl luă în brațe, îl șterse de prav și de sânge și apoi îi zise: „Fiule, fii tare, credința e mai mult vrednică decât viața”. Întrebat din nou dacă dorește să trăiască dl Calles, tânărul a strigat din nou: „Trăiască Isus Hristos!?” Polițiștii i-au străpuns atunci cu baionetele, iară tânărul și-a dat sufletul în brațele mamei sale.

La noi, pentru câteva feldere de cucuruz, pentru 2—3 jughere de pământ, pentru o sfadă cu preotul, mulți își lasă legea.

Încă o pasăre bună. Consiliul de războiu din București a osândit la degradare și cinci ani muncă silnică pe căpitanul administrator Stăpănoiu, care a furat din banii ce se cuveneau armatei.

Cât mănăcăm într'un an. Un om mare mănăcă la an 18 kgr. carne, 180 ouă, 4 kgr. caș, 18 kgr. unsoare și unt, 200 kgr. bucate, 5 1/4 kilograme fasole, 133 litri lapte, 110 kgr. crumpene, 231 zarzavaturi sau legume, 100 kgr. poame, 25 1/2 kgr. zahăr, 2 1/2 kgr. sare, 700 litri apă și alte beuturi.

Amendă de 64 milioane lei. Un foarte bogat neguțator din București a adus din Italia peste Arad 800 kilograme de mătăasă, fără să plătească vamă. L-au prins și l-au pedepsit cu o amendă (pedeapsă în bani) de 64 milioane lei.

Un tren fulger la noi în țară. Zilele trecute s'a pornit dela București întâiul tren-fulger la Cernăuții Bucovinei. Acest tren face 539 kilometri în 9 ore, așadară 110 km. pe oră.

A mestecat făina de grâu cu de cea de orz. Neguțatorul de făină Calomanovici Zisu din Bacău vindea făină de grâu, amestecată cu de orz, spunând că este de grâu curat. L-au pârît, iar judecătoria l-a pedepsit cu 200 mii lei.

Cum se pedepsesc prinții în Anglia. Feciorul cel mai tânăr al regelui Angliei, prințul George, este sublocotenent la marină și-și face slujba pe vaporul numit Durbau, care acuma circulează pe apele americane. Zilele trecute vaporul s'a oprit lângă țărmurile apusene ale Americii de Nord, în portul Los-Angelos. Prințul George, știind că acolo sunt teatraliste foarte frumoase cari joacă pentru ca să fie fotografate pe chipurile jucătoare (filme pentru cinematograf), s'a dus, fără știrea căpitanului de pe vapor, în oraș, și două zile n'a venit acasă ci și-a petrecut cu ele. Indată ce s'a întors însă prințul pe vapor, căpitanul vaporului l-a chemat la sine, l-a sfădit una bună și i-a dat 30 de zile arest. Prințul s'a supus, că n'avea încotro, ba la câteva zile a primit dela tatăl său — regele Angliei — și o telegramă de sfadă iar căpitanul alta de laudă și de mulțumită. Iar Alteța Sa regală acuma își ispășește petrecerea în închisoarea vaporului.

Dumnezeu nu bate cu băta. Am arătat și noi că înainte cu câteva luni un domnișor foarte bine îmbrăcat, care dădea totdeauna pe grozavul, cu numele Lulu Popescu a furat dela universitatea din Cluj, fiind el secretar acolo, peste un milion de lei, și apoi și-a luat tălpășița și a tulit-o oblu în Ungaria. Învățat să trăiască bine și să se îmbrace ca un baronaș, și în Ungaria a început să-și petreacă. Într'un local de noapte, dintre cele mai necinstite, a pus poliția mâna pe el și l-a băgat la răcoare.

Abia acuma apoi Ungaria l-a predat poliției românești care l-a adus la Cluj și l-a dat în primire judecătorului de instrucție. În temnița nu chiar prietinoasă domnișorul Lulu Popescu va avea vreme să-și dea seama, ce înseamnă să fii om de nimica și să te întinzi mai departe decât îți ajunge țolul. Vorba veche românească: Dumnezeu nu bate cu băta.

A căzut în fântână. Țăranul Ilie Ghergeli din comuna Feurdeni, jud. Cluj, scoțea o găleată de apă din fântâna sa proprie. Într'o clipită de nebăgare de seamă nefericitul a lunecat și a căzut în fântână. Pe când l-au scos, era deja mort.

O nenorocire aduce pe cealaltă. Țăranul Vasile Moga din Agârbiciu mergea spre Petrid. Ca să-și scurteze drumul a luat-o prin cheia Turzii, și încă pe deasupra, peste stânci. Într'o clipită de nebăgare de seamă Moga a alunecat și a căzut, dela o înălțime de 85 metri, în valea Hășdății care strătaie cheia Turzii. Căderea așa i-a fost de groznică, încât capul i-s'a sfărâmat și creierii i-s'au împrăștiat, iar mâinile și picioarele i-s'au rupt.

Affându-l un alt țăran, a anunțat numai decât jandarmeria. Aceștia au arătat cazul la parchet, de unde a venit judecătorul de instrucție din Turda, dimpreună cu medicul legist ca să cerceteze pricina morții. Medicul s'a apucat să-l taie, și n'a băgat de seamă, că o muscă ce se adăpase binișor cu sângele mortalui, îl înțepase. După vre-o 10—20 minute, medicul a simțit că-l ustură rău mâna și că i-se umflă, apoi că i-se face rău și că are fierbințeli. Mergând acasă, s'a arătat unui alt doctor care a constatat că este înveninat cu sânge de cadavru. Iute i-a dat injecții și astfel l-a scăpat de moarte.

Calendarul dela Blaj pe anul 1929 este în lucrare și va fi gata în anul acesta mult mai curând decât în anul trecut. Va fi unul dintre celea mai frumoase și mai bogate calendare românești. Cettorii cari ne-au întrebat de calendar să fie liniștiți și să aștepte în pace, că nu le va părea rău.

Omorit de un copac în pădure. Țăranul Gheorghe Banciu din comuna Petroasa, jud. Bihor lucra la firma „Cheresteaua” din Bălcești, jud. Cluj, în ziua de 18 Septembrie. Tâind un copac, acela a căzut pe el și l-a omorât.

In America nu mai trebuiesc servitoare. Servitoarele astăzi sunt și scumpe și rele, și stricate, mai cu seamă la orașe mari. De aceea învățații se nuzesc să întocmească tot felul de mașinării cari să suplinească munca servitoarelor. În bucătăriile din America este un motor, care știe toate și se numește „Kitchen-Tid”. Acest motor frământă, taie tăietii, bate spuma, taie carnea, macină cafeaua, curăță crumpene, strecură, amestecă, stoarce părădăile și altele multe, iar loc nu cuprinde decât foarte puțin. Gunoiul și rămășițele din bucătărie nu se mai aruncă afară în lada de gunoi, ci pe o țevă care le duce la marginea orașului. Lemnele, cărbunii, apa nu le mai cară nimenea în spate, ci este o mașinărie, numită lift, care le aduce pe toate.

Vasele nu le mai spală servitoarea, și cu atât mai puțin doamna casei, ci tot o mașină cu electricitate. N'ai decât să bagi vasul în mașină și într-o clipită îți iasă spălat și șters gata.

Și mai minunată e apoi oala făcătoare de minuni, care ea singură îți pregătește mâncările. Tu n'ai decât să-i dai apa, carnea, unsoarea, făina, legumele, sarea, piperul, paprica și tăietii de lipșă. Mai mult, nici nu trebuie să o păzești, poți merge la plimbare ori ședeai în jilt, și te trezești cu mâncarea fiartă și caldă și nearsă, pentru că are această oală făcătoare de minuni un ceas lângă ea. Tu n'ai decât să așezi arătătorul pe ora 1, și ea-ți dă mâncarea gata pe la ora 1, iar dacă ai întârziat ceva, mâncarea îți rămâne caldă, că așa întocmești mașina.

După mâncare nu mai trebuie să mătură, că este mătură electrică, pe care o porți numai și ea singură îți șterge apa și suge pravul, iar tu apoi te așezi și odihnești. Cică așa-i în America, la noi însă încă e departe vremea aceasta fericită.

Pentru falsificatorii de lapte și unt. La noi astăzi foarte cu greu afli lapte și unt nefalsificat. Multe femei vânzătoare sunt fără credință și inimă și-și bat joc de sănătatea bieiilor copii mai ales dela orașe.

Iată cum se pedepseau în vremea de demult acești falsificatori:

Oricărui bărbat s'au femeie, care a vândut lapte amestecat cu apă, i-se turna pe gât, cu o pânne, laptele falsificat, până ce un medic sau bărbier nu spunea că e destul, pentru că altfel moare.

Orice bărbat sau femeie, care a vândut unt falsificat, era legat de un stâlp în piață, iar cu untul falsificat era uns pe cap și ținut astfel în soare, până ce tot untul se topea. Oricine trecea de lângă el, mai avea voie să-l și palmuiască.

Geice vindeau ouă stricate erau legați de un stâlp tot în piață și apoi îl băteau cu ouăle clocite.

Nar strica dacă și astăzi s'ar folosi pedepsele acestea, atunci cel puțin am scăpa de lapte și unt falsificat, și de ouă clocite.

Modă proastă. Femeile își fac de cap cu moda lor. Văzându-le, te întrebă, oare-s cu mintea întreagă? Cea mai nouă modă e, ca femeile să-și radă sprâncenele și apoi să-și vopsească altele rotunde. Moda aceasta a străbătut deja și la noi.

Un licean își ucide părinții, ca să-l moștenească. Vinerea trecută a fost găsit mort în casa sa din Viena fostul director de bancă Ferdinand Artmann, dimpreună cu soția sa. Într'altă odaie zăcea fără simțiri fiul lor Ferdinand, de 16 ani, elev de liceu. Poliția a cercetat și, după multe căutări, a aflat că însuși fiul lor este ucigașul. La urmă a mărturisit că el i-a omorât, și asta pentru că tatăl său avea 70 de mii de șilingi (un șiling=23 lei 75 bani) și el avea de gând să-i moștenească.

Un ticălos care jefuiește pe fratele său. S'a întâmplat în comuna Luncani (Grind), jud. Turda. Trei tineri netrebnici cu numele Udrea Iuănaș, Moca Lazăr și Nagy Feri, au spart într-o noapte prăvălia văduvei Kohn Isac, de unde au furat tutun și bani. Apoi, tot în aceeași noapte au pătruns în casa lui Udrea Finechim, de unde au furat haine și un cuțar. Ciudat este, că Udrea Iuănaș, unul dintre hoți, e frate bun cu Udrea Finechim și totuși nu s'a rușinat să-l jefuiască. Ticăloșia lui Iuănaș este cu atât mai mare, cu cât fratele său nici nu este acasă, ci în serviciu la București. Hoții au fost prinși de către jandarmi și predați Parchetului din Turda.

Cea mai mică pasăre a lumii este fără îndoială colibri. Trupul acestei pasări este de 65 milimetri, lungimea aripelor de 25, ciocul de 14 milimetri. Colibrii sunt sburătoare minunate. Trăiesc de regulă în America de sud.

Aeroplan, fără aripi. Cine să nu fi văzut aeroplan până astăzi? Că doară încă în 1911 am avut fericirea să-l vedem pe Vlaicu al nostru, sburând pe Câmpia Libertății. Aeroplanele de până acuma aveau toate și aripi. Ele se păreau în văzduh niște pasări mari răpitoare, cercând după pradă. Un învățat spaniol, cu numele La Cierva, a născocit un nou fel de aeroplan, fără aripi. Toată lumea a rămas uimită de noua născocire, care s'a dovedit de foarte bună, pentru că dl La Cierva a sburat din Londra (capitala Angliei) peste marea care desparte Anglia de Franța, numită Canalul Măneștii, în Franța, și s'a coborât frumos și fără nici o greutate în orașul francez Saint-Igilevert. Aeroplanul dlui La Cierva va fi aeroplanul viitorului.

Un țăran din Iugoslavia și-a cumpărat un aeroplan. Oricât s'ar părea de ciudat, lucrul s'a întâmplat totocmai. Țăranul Nicolae Gainavici, proprietarul alor 300 jughere de pământ clasa I, se plimba zilele trecute prin Belgrad, capitala Sârbiei. A mers între altele și la fabrica de aeroplan Vlaikevici și s'a minunat de multele și frumoasele aeroplan. Mai mult i-a plăcut însă un aeroplan mic, numit Sveti Gheorghe. Când apoi l-a văzut înălțându-se în aer, l-a petrecut multă vreme cu ochii, iar la coborâre s'a dus la pilot și i-a spus, că dacă ar garanta de bunătatea aeroplanului, el mai că l-ar cumpăra. „Ce să faci D-Ta cu un aeroplan?” fu întrebarea pilotului. „Ia, să mă înalț și eu în aer și de acolo să privesc cum mi se coc bucatele și cum îmi lucră muncitorii”. — „N'ai decât să-l cumperi, că bine te știm că ești gazdă mare”. „Gazdă e Dumnezeu, dar și mie mi-a dat cât îmi trebuie, îmi voi cumpăra deci un aeroplan”.

Pilotul l-a dus în cancelaria directorului fabricii, și în câteva minute târgul a fost încheiat, 150 de mii de dinari a plătit țăranul

apoi s'a urcat în aeroplan, pilotul l-a dus cu aeroplanul acasă, iar acuma îi dă instrucție, ca peste câteva săptămâni să-i poată mână și el. „De aici încolo voi privi și eu sămănăturile mele, de sus, ca Dumnezeu”, spuse țăranul pilotului, după ce ajunseră în pace acasă.

Și în China a fost vreme groaznică. Groznicia din America a trecut și în China și s'a deslănțuit o vreme grea, cum nu s'a mai pomenit de 20 de ani. Ruperea de nori a seos râurile din alvii. Peste 500 de oameni au murit, iară zeci de mii au rămas fără adăpost.

Pentru ce trebuie să ogorim

Oricare gospodar, dacă vrea să cu-leagă roada îmbelșugată de pe pământul ce are, trebuie se facă ogor. Pământul neogorit, să uscă mai repede, se umple mai tare de buruieni și slăbește curund.

Ogorul face ca umezeala să se păstreze în pământ.

După ce s'au secerat păioasele, pământul rămâne desbrăcat și vântul și soarele uscă pământul. Deasupra pământului se formează o coajă tare, care suge într'una apa din pământ — și o dă vântului și căldurii soarelui, cari o evaporază. Aceasta coajă e ca și fitilul dintr'o lampă, care suge mereu petrolul din lampă, și ridică în sus și îl dă focului.

Dacă se sdrobește aceasta coajă, pământul nu se mai uscă așa repede. Sdrobirea coajei se poate face, trecând odată cu extirpatorul peste miriștină. Mai bine e însă dacă se ară miriștina. Arătura se poate face îndată ce s'a isprăvit cu seceratul. Făcând aceasta arătură, se împiedcă uscarea pământului.

După ce s'au isprăvit toate lucrările, se face arătura adâncă: se ogorește. Cu cât ogorul va fi făcut mai de vreme, cu atât se va păstra mai bine umezeala în pământ și roada încă va fi mai îmbelșugată.

Ogorul nimicește buruienile, cari împiedcă creșterea sămănăturilor.

Buruienile iau hrana trebuincioasă pentru sămănături, înăbușe sămănăturile și le omoară.

Pământul în care sămănăturile sunt pline cu buruieni, e ca și un câne care e pus să mănânce dintr'un vas cu pisica.

Pentru ca să se prăpădească buruienile, pământul trebuie arat de vreme, îndată după seceră. Prin aceasta arătură, buruienile sunt nimicite, înainte de a-și coace semința, iar celea cari și-au copleșit prin întorcerea pământului, vor încolți, până la ogorul de toamnă, când vor fi prăpădite cu totul.

Ogorul mărunțește bine pământul.

Un pământ roditor, trebuie să fie bine mărunțit. Pentru aceasta trebuie să se facă ogor. Pământul ogorit toamna, se lasă negrăpat. Bulgării se vor înmulți de săpezi și ploii. Frigul va face să înghețe apa din ei și li va sfărma, așa că primăvara bulgării mari se vor fărâmiți ușor.

Ogorul de toamnă îmbunătățește pământul.

Prin arătură adâncă, pământul se întoarce. Stratul de jos al pământului vine deasupra, în atingere cu aerul. Prin aceasta, materiile hrănitore din pământ se schimbă, așa că plantele pot să le folosească. Nici oamenii nu mănâncă aluatul crud, ci îl coc și pregătesc pentru pâne coaptă. Astfel și plantele trebuie să-și aibă materiile hrănitore bine preparate. Prepararea se face prin întoarcerea pământului.

De aceea oricare gospodar dacă vrea ca pământul să-i rodească din belșug, să facă ogor. Ogorul ușurează munca câmpului, aduce belșug și îndestulare.

FEL DE FEL

Vacile, dacă sunt în voie bună, dau lapte mai mult

Să știe, că vacile, dacă sunt bine îngrijite, sunt ținute în grajduri bune și frumoase și sunt hrănite din belșug, sunt îndestulate și cu voie bună. Iar când au voie bună, dau și lapte mai bun și mai mult. De aceea americanii, cari se obișnuiesc cu vânzarea de lapte, au început să-și facă reclamă, scriind pe poartă sau pe ușa grajdului: „Aici se vinde lapte de vacă cu voie bună”.

Nemții au mers și mai departe decât americanii. Pe lângă grija bună ce o dau vacilor, au început să le cânte și de joc. De aceea au pus în grajduri gramofone, ori au dus lăutari, cari cântă într-una, mai ales pe timpul mulsului. Și vacile ascultă cu multă plăcere cântecul, dând lapte mai bun și mai mult. S'a și constatat, că vacile, cari ascultă cântecele lăutarilor pe timpul mulsului, cu 10 procente dau lapte mai mult, ca și altă dată când nu ascultă astfel de cântece.

La noi biete vaci nu numai că nu ascultă cântece de lăutari, dar nu primesc nici hrană destulă, așa că fiind vacile fără voie, dau și lapte mai puțin.

Cum vindecă americanii pelagra

Se știe, că pelagra este o boală pricinuită de mâncarea cucuruzului stricat. Pentru vindecarea acestei boale, la noi în țară s'au făcut *pelagoserii*, un fel de spitale, în cari bolnavii pe lângă leacuri, sunt hrăniți bine și cu carne, pâine și lapte.

În America încă sunt mulți pelagroși. În comuna Greenville, sunt câteva familii pelagroase, și foarte sărace. Doctorii, ca să vină în ajutorul acestor familii, au cumpărat o vacă cu lapte și au împrumutat-o mai întâi unei familii. Familia aceasta hrănindu-se numai cu lapte, s'a vindecat. Apoi vaca, a fost împrumutată altei familii, cari încă s'a vindecat. Pe urmă vaca a fost dată și în alte sate, așa că încetul pe încetul a colindat aproape întreg județul, vindecând cu laptele ei pe mulți pelagroși.

Vaca a și fost numită „samariteanca cu patru picioare” și se bucură de mare cinste și grijă între oamenii de pe acolo.

Fabrici de vremuri

Multe feluri de fabrici mai sunt pe lume. Că sunt și fabrici de vremuri, par'că nu-ți vine să crezi. Și totuși americanii, au făcut și astfel de fabrici, în cari dacă vreau își fac vremea răcoroasă, iar dacă e frig, își fac vremea călduroasă. Dela aceste fabrici se conduce pe țevi, în orice casă, aer răcoros,

ori cald, dupăcum dorești. Cu deosebire prin magazine și prin teatre sunt conduse țevi pentru răcorirea, ori încălzirea aerului. Celea mai multe fabrici de vremuri sunt în Chicago. În acest oraș sunt peste o mie de case, cari stau în legătură cu fabricile de vremuri.

Controlarea cinstei

Un șofer din Belgia voinde să vadă câți oameni sunt cinstiți, a făcut următoarea încercare. A cumpărat o păreche de ghetete noi. Le-a încălțat, iar pe celea vechi le-a pachetat și le-a așezat pe un scaun din automobil. A pândit într-una, să vadă ce vor face călătorii, cari vor vedea pachetul. Mulți dintre călători, crezând, că pachetul a fost uitat de vre-un călător, îl pipăiau și pe urmă voiau să-l ieie, ca și cum ar fi al lor. Șoferul li oprea îndată, spunând că pachetul cuprinde ghetetele lui.

Dintre 31 călători: 17 au luat pachetul spunând că este al lor, 11 a spus șoferului, că cineva și-a uitat un pachet în automobil, iar 3 au plecat fără să spună nimic.

Dintre cei 17 călători-hoți, 13 înși și-au cerut iertare, blăstămând ușurința lor, iar 4 înși s'au mâniat strigând, că ei sunt oameni cinstiți, așa că șoferul a trebuit să le smulgă cu puterea pachetul din mână.

Starea câmpului și a vitelor

Ploi au căzut în tot cuprinsul țării. Mai multe ploi au căzut în Bucovina, în partea de miazănoapte a Transilvaniei și a Moldovei.

Peste tot locul se fac ogoarele și au început și însemințările de toamnă. S'au cules prunele, sfecla de zahăr și cartofii și a început și culesul porumbului.

Porumbul e mai slab ca și în alți ani. În Transilvania, Bucovina, partea de miazănoapte a Moldovei și a Basarabiei, e destul de bun. În celelalte părți ale țării și mai ales în Oltenia și în partea de miază-zi a Basarabiei, porumbul e slab.

Starea vitelor e bună. În ținuturile cari au suferit de secetă, vitele duc lipsă de hrană. Boale de vite nu sunt. Numai în județul Vâlcea, au fost câteva cazuri de antrax.

Dela administrația gazetei

În săptămânile trecute am început să trimitem înștiințări la toți restanțierii gazetei noastre, arătând fiecăruia, cu câți bani ne datorește și pe cât timp. Acestea arătări însemnează că ne-a pătruns și pe noi cutitul până la os și că nu mai putem răzbi cu plățile și cu năcazurile foii. De aceea așteptăm dela toți cei cu datorie la foate, să nu mai steie pe gânduri nici o clipă, ci să folosească mandătele alăturate la înștiințări și să ne trimită, fără nici o altă întârziere, banii cu cari ne datoresc.

Acum, toamna, bănișorii se pot face mai ușor și oricine lesne se poate mântui de datoria la foate.

Celor cari nici după acestea arătări nu-și vor plăti abonamentele, le vom opri gazeta fără nici o cruțare.

„Unirea Poporului”

Căutăm vânzători de gazete în fiecare comună. Duminică și în sărbători ei pot vinde „Unirea Poporului” credincioșilor, când ies dela biserică. Osteneala le-o răsplătim bine, mai cu seamă dacă se angajează să vândă și cărți populare și calendare.

Toți cari se angajează trebuie să aibă o scrisoare de recomandare dela preotul satului. Altfel nu-i putem primi.

Încercați, și nu vă va părea rău.

Cum umblă banii.

În săptămâna din urmă, banii străini s'au plătit la București în felul următor:

1 dolar american	164 lei 25 bani
1 franc francez	6 „ 48 „
1 liră engleză	800 „ — „
1 liră italiană	8 „ 70 „
1 coroană cehoslovacă	4 „ 90 „
1 dinar sârbesc	2 „ 90 „
1 zlot polon	18 „ 50 „
1 marcă germană	39 „ 40 „
1 pengő unguresc	29 „ — „
1 leva bulgărească	1 „ 29 „
1 schiling austriac	23 „ 40 „

Acestea prețuri se înțeleg la schimb mai mare. Banii mai puțini se schimbă totdeauna ceva mai puțin.

T. Trandafir. — Poezia „Cosașii” are unele părți frumoase, însă „rima” schioapătă prea des. „Istovită” cu „împovărată”, ori „lăsată” cu „frământă”, nu face. Mai încercați.

Dlor Deac Gheorghe și Ștefan Ciotloș Americanul, Țicmandru. — Dela d. Deac am primit în 27 Dec. 1921 lei 17, în 20 Octomvrie 1922 lei 20, în 27 Oct. 1923 lei 64, în 28 Iulie 1924 lei 90, în 31 Oct. 1925 lei 120, în 9 Sept. 1926 lei 150. Sunteți deci achitați până la 31 Dec. 1926. În anii 1927 și 1928 în cartea noastră nu sunt însemnate alte plăți. Întrucât însă ați fi plătit prin cineva, Vă rugăm să ne avizați, ca să căutăm unde zace greșala.

Dela dl Ștefan Ciotloș Americanul am primit în 17 Iunie 1924 lei 45, în 10 August 1925 lei 45 pe 1924 și 15 pe 1925, în 24 Iunie 1925 lei 105 și în 9 Sept. 1926 lei 150. În anii 1927 și 1928, după cărțile noastre, nu s'au făcut plăți. Deci Vă rugăm să ne avizați unde poate fi greșala și ce plăți ați făcut cari la noi să nu fie însemnate.

Stoia Ioan, cantonier, Ș.-mare. — Noi n'am primit nici un ban dela DV. din Februar 1927 și anume 160 lei, plata foii pe anul trecut. Alți bani la numele DTale, n'am primit. Cui ați dat abonamentul pe 1928? Iosif Zaicu, B. — Am primit 100 lei. Mai aveți de plătit până la 31 Dec. 1928 încă 160 lei.

Victor Socol, B. — Abonamentul DV. plătit până la 31 Dec. 1928.

Rus George, T. — Am primit 90 lei abonamentul până la 31 Dec. 1928.

Enea Patachi. — Am primit 1080 lei. Câte 180 lei pentru Of. parohial, A. Mănciu, P. Bunișeu, I. Landoș a T. Albu și N. Drăgalina.

Gligor Pop, G. — Am primit 30 lei restanța până la 31 Dec. 1928.

Mateiu Vasile, Valea Dosului. — Cu plata abonamentului sunteți în răsăd până la 31 Decemvrie 1928.

Mihail Bichig, B. — Abonamentul DV. este plătit pe întreg anul 1928.

Redactor responsabil: IULIU MAIOR.

Preoți, Învățători, Țărani!

Cețiți cu toții cârtica:

BĂNCI POPULARE ȘI COOPERATIVE SĂTEȘTI

de Ion Pop-Câmpeanu, profesor Blaj,

din care puteți ști, ce este banca populară, ce e cooperativa, ce foloase aduce sateștilor, cum se înființează ș. a. m. d.

PREȚUL 6 LEI

Se poate comanda dela administrația Unirea Poporului.

Citiți și răspândiți

„Cărțile Bunului Creștin“!

Până acum au apărut:

Nr. 1. Despre păcat (s'a epuizat).

Nr. 2. Fiți desăvârșiți (s'a epuizat).

Nr. 3. Bolșevicii și biserica (s'a epuizat).

Nr. 4. Darul lui Dumnezeu.

Broșura are 64 pagini, și se vinde cu 6 lei.

Nr. 5. Adevărata fericire.

Broșura are 64 pagini, și se vinde cu 6 lei.

Nr. 6. Taina spovedaniei, 126 pag., cu 15 lei.

Nr. 7. Tâlcuirea Apostolilor din Dumine-

cile de peste an, partea I. dela Dumineca Pa-

știlor până la Dumineca XII. după Rusalii, cu-

prinde 148 pagini, și se vinde cu 20 lei; par-

tea II, dela Dumineca XIII, după Rusalii până

la Dumineca după Nașterea Domnului, cuprinde

120 pagini și se vinde 15 lei; partea III, dela

Dumineca înainte de Botezul Domnului până

la Dumineca Floriilor, cuprinde 116 pagini și

se vinde cu 15 lei.

Toate trei broșurile cuprind laolaltă aproape

400 de pagini și se vând cu prețul foarte mic

de numai 50 lei.

Celce citește și răspândește între prietini

și cunoscuții săi, „Cărțile Bunului Creștin“, nu

numai că se întărește în credință, dar face

și un lucru plăcut înaintea lui Dumnezeu, pen-

tru care cu drept cuvânt poate aștepta anumită

răsplată dela Dumnezeu.

Cine știedespre *Todor Urian*, fiul lui Roman Urian, născut în

comuna Odverem jud. Alba, care în timpul revoluției

dela 1918, a fost lăsat de-o soră a sa în comuna Hui-

din ca copil de 9 ani și de-atunci n'a mai dat nici un

semn de viață. Il caută frații săi. Înștiințările se vor

trimite la adresa:

Iuliu Urian, econom

Crăciunelul de jos, p. Blaj

(578) 2-2

Dacă voiți un lucru bun

atunci nu vă cumpărați ghetete de nicăiri, căci în

atelierul meu se pregătesc cele mai elegante

și moderne ghetete și pantofi, din ma-

terialul cel mai bun, cu pre-

țuri foarte scăzute.

Am și lucru gata din toate calitățile, precum și

ghete pentru fete dela țară.

Pantofăria modernă

Nicolae Barna

Blaj, Piața I. M. Clain.

(567) 6-7

**Stofe pentru uni-
forme studentești**

precum și alte hăineturi aflați în cele mai

bune calități cu prețuri

foarte efitine la

firma

ȘTEFAN NYERGYES
BLAJ

(584) -7

ATELIER DE TRICOTAJSubscrisul cu onoare a aduc la cunoștința
Onor. Public, că cu data de 15 Septemvrie
a. c. deschid un**ATELIER DE TRICOTAJ
ÎN BLAJ**Str. Subpromenadă, Nr. 168 (fost Casa Win-
kler), unde se vor lucra tot felul de articole
din bransa aceasta, și anume: *jorseuri*
(*recăle*), *sfetere*, *clorapi*, *căciulițe* și
haine de copii, etc. din lână, ață sau
bumbac.Totodată se primesc și comenzi din lână
toarsă acasă. — Rog Onor. Public pentru
binevoitorul sprijin.

Cu stimă:

Dumitru ComșaPrimul atelier de tricotaș
Săliște, jud. Sibiu.

(572) 2-3

Salon de pălării

BLAJ Str. Ioan M. Moldovan 91 BLAJ

Aduc la cunoștința Onor. Public că
mi-a sosit celea mai moderne pălării
de dame, după ultima modă. Se pri-
mesc la transformat pălării, după do-
rință combinate cu două culori. Și se pri-
mesc la curățit și văpsit ori în ce culoare.Se află berete, uniformă de școală pentru
elevi de liceu și școala normală, după do-
rință și berete basc cu prețuri moderate, la

(583) 2-3

Ana Filip

Salon de pălării, Blaj.

Cine vrea să cumpere ceas
deșteptător sau de buzunar
ieftin, să meargă la**M. Friedmann****Ceasornicar și juvelier Blaj**Aici se vând ceasuri cu 250
Lei, garanție un an.

Prețuri fixe, dar moderate!

(582) 2-7

**Cea mai bogată carte
de rugăciuni este****Mângăierea Creștinului**

de IOAN GENȚ — 550 pag. format de buzunar

Cuprinde toate rugăciunile trebuin-
cioase de dimineața, seara, la Mănecat,
Inserat, la mărturisire, cuminecare, la
sf. Liturgie și diverse; precum și cân-
tările dela Inserat, Mănecat, Prohod și
Cununie.**Costă 80 de Lei legată în pânză peste tot**Se poate avea la toate librăriile mai de
seamă și la redacția revistei: „VESTITO-
RUL“, Oradea, Parcul Ștefan cel Mare
Nr. 8

(565) 6-10

ICOANE SFINTEReproduceri artistice de pe tablourile pic-
torilor clasici. — Diferite mărimi. — Dela
20—500 Lei. — Domnul Hristos. Prea-
curata Vergură MariaINMORMÂNTAREA DOMNULUI HRI-
STOS executată în 5 culori, mărimea 47/59
cm. Lei 80. — Să nu lipsească din casa
nici unui creștin.

Se află de vânzare la

Librăria Seminarului, Blaj**Cărți bisericești**La **Librăria Seminarului** din Blaj
se află de vânzare următoarele:

- Cântărețulcu** răspunsurile și cân-
tările dela sf. liturghie și dela alte
slujbe, pentru tinerime; legat „ 12—
- Credința soldatului român**, ru-
găciuni și învățături pentru mili-
tari; legătură frumoasă în table „ 12—
- Orologion sau Ceaslov** legat în
pânză cu cruce aurită „ 260—
- Antologion sau Mineiul** care cu-
prinde în sine slujbele dumneze-
eștilor sărbători, ale Născătoarei
de Dumnezeu și ale Sfinților de
preste an; amândouă tomurile în
legătură tare, cu călcăi de piele;
Tomul I Septemvrie—Decemvrie „ 780—
- Tomul II și III legate împreună, cari
cuprind lunile Ianuar—August și
rânduiala slujbelor de obște ale
Sfinților „ 1100—
- Sfânta și dumnezeiasca Evan-
ghelie**, a Domnului și Dumnezeu-
lui nostru Isus Hristos; legătură
de carton cu călcăi de piele și
cruce aurită Lei 550—

Librăria Seminarului, Blaj jud.
Târnava-mică**Elevi de școală**se primesc în cvartir și cost, pe lângă ingri-
jire conștientioasă, la o familie germană.**IOSIF BECHTHOLD**

(578) 2-2 strada Regele Ferdinand Nr. 41.

Agricultori!Pentru sămănatul grâului aprovizionați-vă
cu gunoi artificial, ca să aveți
grâne bune. Adresați-vă
imediat firmei**Ștefan Nyergyes -- Blaj**Depozitarul fabricilor
pentru îngrășăminte
chimice

(574) 2-7